

מ"ת 785/09/17 - מדינת ישראל, ע"י תביעות משטרת ישראל - שלוחת מעצרים שפלה נגד מ ט

בית משפט השלום בראשון לציון

מ"ת 785-09-17 מדינת ישראל נ' ט(עציר)

בפני המבקשת
כבוד השופט גיא אבנון
מדינת ישראל ע"י תביעות משטרת ישראל - שלוחת מעצרים
שפלה באמצעות ב"כ עוה"ד תמר מצליח ויובל שלום
נגד
המשיב
מ ט (עציר) ע"י ב"כ עו"ד ירום הלוי

החלטה

כנגד המשיב הוגשו שני כתבי אישום, ובצדן בקשה משותפת למעצרו עד לתום ההליכים. אין קשר בין כתבי האישום, ולפיכך אקיים בעניינם דיונים נפרדים, הן ראייתית והן בשאלת קיומה של עילת מעצר והאפשרות לשחרר לחלופה.

ת"פ 777-09-17

כתב האישום

1. כתב האישום מייחס למשיב עבירות של סיוע לאיומים, לפי סעיפים 192+31+12 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק); מתן אמצעים לביצוע פשע, לפי סעיף 498 לחוק; שיבוש מהלכי משפט, לפי סעיף 244 לחוק.

2. ברקע לכתב האישום מתוארת עבודתו של רפ"ק יוני חג'ג' כנספח משטרת ישראל בתאילנד (להלן: הקצין), פגישה של הקצין ביום 24.7.17 עם אחד בשם נ ח שהיה נתון באותה עת במעצר בתאילנד, שם שוחחו אודות קשריו של נ ח עם אחד בשם נ ז, כשבין חבריו של נ ז נכלל גם י ח (להלן: ח), שהינו חבר ילדות של המשיב וקיים עמו קשר רציף.

הסים הראשון

3. נטען כי עובר לתאריך 24.7.17 רכש המשיב כרטיס סים לבקשת ח' (להלן: הסיים הראשון); כי ביום 24.7.17 בין השעות 15:00 - 15:25 (זמן ישראל - כל השעות הן לפי זמן ישראל) הכשיר המשיב את כרטיס הסיים וקיבל את מספרו (-----), אף זאת לבקשת ח'; וכי מסר לח' את מספר הסיים שקיבל.

נטען כי בסמוך לשעה 15:37, אדם שזהותו אינה ידועה איים ברצח הקצין בהודעות מאיימות באמצעות יישומון

עמוד 1

"ווטסאפ", זאת באמצעות מספר הסיים הראשון. הודעות האיום נשלחו לקונסולית ישראל בתאילנד (להלן: הקונסולית).

בהמשך, פנה ח' למשיב והורה לו להשמיד את הסיים הראשון, וכך נעשה.

הסיים השני

4. נטען כי ביום 3.8.17 רכש המשיב לבקשת ח' כרטיס סים שני (מספרו *-----), הכשיר אותו באותו המעמד, ומסר לח' את מספרו (להלן: הסיים השני).

שעות בודדות לאחר מכן, הופצו באמצעות יישומון "ווטסאפ" הודעות משמיצות הנוגעות לקצין, בדבר התנהלותו במסגרת עבודתו במשטרה ובחיי הפרטיים (להלן: הודעות משמיצות).

בהמשך, פנה ח' למשיב והורה לו להשמיד את הסיים השני ומכשיר הטלפון, וכך נעשה.

טענות הצדדים

5. אין מחלוקת שהמשיב רכש 2 כרטיסי סים חדשים בארץ, הפעיל אותם ומסר את הקודים שלהם לח'. ב"כ המשיב גרס, כי אין ביסוס לטענה שכרטיסי הסיים שנרכשו על ידי המשיב, הם אותם כרטיסים המפורטים בכתב האישום, וכי אין ביסוס לכך שההודעות המפורטות בכתב האישום, נשלחו מכרטיסי הסיים הנזכרים.

6. באשר לסיים הראשון: ב"כ המבקשת הפנתה להודעת הקונסולית, ממנה עולה כי הודעות האיום בוצעו ממספר הטלפון המפורט בכתב האישום (-----).

מאידך, ב"כ המבקשת אישרה כי אין ראיות לכך שהודעות האיום נשלחו מהסיים הראשון שנרכש על ידי המשיב, והושמד על ידו מאוחר יותר. אין ראיה באשר למספר הטלפון של הסיים הראשון שרכש המשיב.

בנוסף, לשאלת בית המשפט השיבה ב"כ המבקשת, כי אין ראיות לכך שח' קשור לאיומים.

לטענתה, לוח הזמנים מהווה ראיה נסיבתית הקושרת בין הסיים שרכש המשיב (שמספרו איננו ידוע) לבין הסיים ששימש לביצוע האיומים (ע"י גורם אלמוני).

7. באשר לסיים השני: לשאלת בית המשפט השיבה ב"כ המבקשת, כי אין דרך לקשור בין מספר הטלפון המפורט בכתב האישום (-----) לבין ההודעות המשמיצות.

בנוסף, השיבה כי אין בידה לקשור בין ח' להודעות המשמיצות.

ב"כ המבקשת הוסיפה, כי ההודעות המשמיצות (סיים שני בכתב האישום) פחות רלוונטיות לעניין עילת המעצר, ועיקר החומרה נובע לטענתה מהאיומים (סיים ראשון).

8. ב"כ המבקשת הפנתה להודעותיו של המשיב, וביקשה ללמוד מהן יסוד נפשי כנדרש לעבירה של מתן אמצעים

לביצוע פשע ושיבוש מהלכי משפט, נוכח פעולותיו להשמדת שני כרטיסי הסיים, וידיעתו כי לא היה לו כדאי להכניסם למכשיר הטלפון בו השתמש דרך קבע.

דיון

סיים ראשון

9. אין מחלוקת באשר לסיפור הרקע המפורט בסעיף 2 לעיל, ובצדק. לעניין זה אפנה להודעתו של הקצין מיום 31.7.17, ודי בכך.

10. באשר להודעות האיום שנשלחו לפי כתב האישום מהסיים הראשון: דומה (אף שלא נטען מפורשות) כי אין מחלוקת על כך שמדובר בהודעות מאיימות, וממילא עיינתי בתוכן ואני קובע כי מדובר לכאורה באיומים כלפי קצין משטרה.

הודעות האיום מפורטות בהודעתה של הקונסולית מיום 21.8.17, והיא מאשרת כי המסרונים הגיעו מהמספר הנזכר בסעיף 4 לכתב האישום (-----). אפנה גם למזכר מיום 31.8.17 מאת דני בוקובזה, אשר גבה את הודעת הקונסולית, וזאת נוכח אובדן העמוד הראשון להודעתה, וכן למזכר נוסף מאת דני בוקובזה מיום 31.8.17, שם הוא מפרט כי שיחות האיום ביום 24.7.17 הגיעו ממספר הטלפון הנ"ל.

11. כאמור, אין מחלוקת על כך שלבקשת ח' רכש המשיב כרטיס סיים, מסר לו את מספרו, ובהמשך השמיד אותו. ואולם, אין בחומר החקירה ראיות למספר הטלפון של הסיים שרכש המשיב, ומכאן, אין ראיות לכך שהסיים אותו רכש המשיב הוא זה ששימש לשליחת הודעות האיום.

אילו היו ראיות לכך שח' הוא זה ששלח את הודעות האיום, ניתן היה לקשור את המשיב בדרך זו לאיומים. ואולם, ב"כ המבקשת אישרה כי אין ראיות שח' קשור לאיומים.

המשיב בהודעותיו (פרט לראשונה, בה בעיקר שתק) מתאר באופן מפורט את נסיבות רכישת שני כרטיסי הסיים. לא שוכנעתי כי ניתן ללמוד מההודעות, גם לא ברמה של ראיות לכאורה, כי המשיב ידע שכרטיסי הסיים מיועדים לביצוע עבירות איומים. יתירה מכך, אף אילו חשד, אין בזאת כדי לקשור את כרטיסי הסיים שרכש המשיב, להודעות האיומים המיוחסות לסיים הראשון, וזאת בהיעדר ראיה באשר למספר הסיים שרכש המשיב. הודעותיו של שלומי יצחק (4 הודעות) מתיישבות ככלל עם הודעותיו של המשיב, וממילא אין בהן כדי לקשור אותו למספר הסיים ממנו נשלחו האיומים.

סמיכות הזמנים בין רכישת והשמדת הסיים הראשון על ידי המשיב, לבין משלוח הודעות איומים (על ידי מאן דהוא), מקימה חשד סביר המצדיק הליך חקירה, ואף מעצרו של המשיב לצורך כך, ואולם אין בה כדי להקים תשתית ראייתית בעוצמה העולה כדי ראיות לכאורה כנדרש להליך מעצר עד תום ההליכים.

משכך, אני קובע קיומה של תשתית ראייתית בעוצמה נמוכה להוכחת עבירה של סיוע לאיומים ביחס לסיים הראשון.

12. קריאת כתב האישום, עוד טרם עיון בראיות, מגלה כי ביחס לסיים השני כלל לא מדובר על איומים, אלא על "הודעות משמיצות הנוגעות לקצין הנוגעות בדבר התנהלותו במסגרת עבודתו במשטרה והן בדבר התנהלותו בחייו הפרטיים" (סעיף 8 לכתב האישום). ב"כ המבקשת אישרה, כי ההודעות המשמיצות הן ברמת חומרה נמוכה מהאיומים המיוחסים לסיים הראשון, ו"פחות רלוונטיות לעניין עילת המעצר" (פרוטוקול עמ' 4 שורה 25).

בכתב האישום לא נטען שההודעות המשמיצות מהוות עבירה של איומים, ומשכך כמעט מתייתר הדיון באשר לסיים השני בנוגע לעבירת סיוע לאיומים.

למעלה מן הצורך, אתיחס בקצרה גם לסיים זה.

ממזכר מאת דני בוקובזה מיום 31.8.17 עולה כי ההודעות המשמיצות בוצעו ממספר הטלפון המפורט בסעיף 7 לכתב האישום (-----).

13. גם כאן, אין מחלוקת על כך שלבקשת ח' רכש המשיב כרטיס סים, מסר את מספרו, ובהמשך השמיד אותו. ואולם, שוב אין בחומר החקירה ראיות למספר הטלפון של הסיים שרכש המשיב, ומכאן, אין ראיות לכך שהסיים אותו רכש המשיב הוא זה ששימש לשליחת ההודעות המשמיצות.

וגם במקרה זה אין ראיות הקושרות את ח' להודעות המשמיצות.

מכאן, אין ראיות לכאורה להוכחת עבירת סיוע לאיומים בכל הנוגע לסיים השני.

מתן אמצעים לביצוע פשע ושיבוש מהלכי משפט

14. סעיף 498 לחוק העונשין:

(א) הנותן לאדם כלים, חמרים, כסף, מידע או כל אמצעי אחר כשהוא יודע שהדבר עלול לשמש, במישרין או בעקיפין, לביצוע פשע או להקלת ביצועו, דינו - מאסר שלוש שנים.

(ב) לענין סעיף זה אין נפקא מינה אם הדבר ניתן לצמיתות או לשעה, בתמורה או

שלא בתמורה, ואם בוצע פשע ואם לאו.

טוענת המבקשת, כי היסוד הנפשי הנדרש לעבירות המיוחסות למשיב נלמד מהודעותיו, בהן הודה שהשמיד את הסיים לבקשתו של ח'.

יש רגליים לסברה, כי המשיב מיתמם בהודעותיו, מגלה טפח ומכסה טפחיים. ניתן אף להניח שחשד כי כרטיסי הסיים שרכש עשויים לשמש למטרה לא כשרה, והעובדה כי השמיד את שניהם לבקשת ח', מתיישבת עם התנהלות עבריינית לכאורה של המשיב.

ואולם, מרגע שאין תשתית ראייתית הקושרת בין כרטיס הסיים שרכש המשיב, לבין מספר הטלפון ממנו בוצעו האיומים, ואין קשר ראייתי בין ח' שקיבל מהמשיב את מספר הסיים, לבין עבירות האיומים, כמעט מתייתרת העבירה של

מתן אמצעים לביצוע פשע. אכן, הוראת החוק איננה דורשת להוכיח כי בוצע בפועל פשע, אך יש להצביע על קשר בין האמצעי לבין ידיעה פוזיטיבית של המשיב שמעשיו עלולים לשמש לביצוע פשע או להקלה על ביצועו. לא שוכנעתי כי קיימת תשתית ראייתית של ממש להוכחת ידיעה זו, ולמצער קיים קושי ראייתי משמעותי.

לפיכך, מצאתי כי קיימת תשתית ראייתית לכאורית בעוצמה נמוכה, הקושרת את המשיב לעבירה של מתן אמצעים לביצוע פשע.

15. באשר לעבירה של שיבוש מהלכי משפט, גם כאן מצאתי כי קיימות ראיות לכאורה בעוצמה נמוכה, זאת נוכח העובדה שהמשיב השמיד 2 כרטיסי סים, כשאינן ראיה שאלו שימשו לביצוע עבירה.

מסקנות

16. באשר לסיים הראשון, קיימת תשתית ראייתית בעוצמה נמוכה להוכחת העבירות המיוחסות למשיב, ואילו באשר לסיים השני אין תשתית ראייתית לעבירת סיוע לאיומים, וקיימת תשתית ראייתית בעוצמה נמוכה להוכחת עבירות של מתן אמצעים לביצוע פשע ושיבוש מהלכי משפט.

17. עילות המעצר נקבעות בהתחשב בחומרת העבירות המיוחסות למשיב, ובעוצמת הראיות. ראו לעניין זה בש"פ 5564/11 פלוני נ' מדינת ישראל (8.8.11), שם עמד כב' השופט י' עמית על הקשר שבין שלב בחינת הראיות לבין בדיקת קיומה של עילת מעצר והצורך בבחינת חלופת מעצר, מה שמכונה "מקבילית הכוחות".

בנסיבות התיק דנן, מצאתי כי ככל שקמה מסוכנות, היא בעוצמה נמוכה, באופן שאיננו מצדיק קביעת חלופת מעצר, ודי בהשתת ערבויות שיבטיחו התייצבות המשיב להליכים המשפטיים בעניינו. גם עילת המעצר הנוספת מסוג חשש לשיבוש הליכי חקירה, עילה מובנית בעבירה לפי סעיף 244 לחוק, היא בעוצמה נמוכה שאיננה מצדיקה קביעת חלופת מעצר. אבהיר כי נתתי דעתי לעברו הפלילי של המשיב, אותו אפרט במסגרת התיק האחר.

ת"פ 767-09-17

כתב האישום

18. כתב האישום מייחס למשיב עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש (בת זוג), לפי סעיף 380 לחוק העונשין (כתב האישום מייחס בטעות את העבירה תוך הפניה לסעיף 379).

נטען כי במועד שאינו ידוע במדויק למבקשת, כחודש וחצי עובר ליום 28.8.17, במהלך נסיעה ברכבו של המשיב ועל רקע ויכוח בינו לבין בת זוגו, תקף המשיב את בת זוגו בכך שחבט בידו בפניה באזור עינה השמאלית, וכתוצאה מכך נגרם לה סימן כחול באזור העין. בעקבות התקיפה פתחה המתלוננת את דלת המושב בו ישבה, וקפצה מהרכב שהיה בתנועה.

19. אין מחלוקת באשר לקיומן של ראיות לכאורה, תוך שב"כ המשיב הפנה לגרסת בת הזוג, והפער בינה לבין

המסרונים שהוחלפו בין המשיב והמתלוננת, מהם ניתן ללמוד לגבי האירוע. כן הפנה ב"כ המשיב לכך שבת הזוג לא התלוננה, אלא נחקרה ביוזמת המשטרה, לאחר שנחשפו המסרונים במסגרת חדירה למכשיר הטלפון של המשיב על רקע החקירה בתיק האחר.

ב"כ המבקשת הפנתה לעילת המעצר הסטטוטורית ולעברו הפלילי של המשיב, ואילו ב"כ המשיב הציע חלופת מעצר בית מלא בפיקוח ערבים בעיר נס ציונה, בהרחקה מ----- - מקום מגורי המתלוננת.

דיון

20. כאמור, אין מחלוקת בדבר קיומן של ראיות לכאורה, תוך שב"כ המשיב הפנה לנתונים המחלישים, לשיטתו, את עוצמת עילת המעצר.

עיון במסרונים שהופקו ממכשיר הטלפון של המשיב, אכן מבסס תשתית ראייתית לכאורית הקושרת אותו לעבירות המיוחסות לו. גם הודעות המתלוננת והמשיב מתיישבות עם המתואר בכתב האישום, הגם שניכר כי שניהם ניסו להפחית מחומרת האירוע.

21. עבירות אלימות במשפחה מקימות עילת מסוכנות סטטוטורית.

מאידך, בכך לא סגי, ועל בית המשפט לבחון אפשרות לשחרור המשיב לחלופת מעצר, שיהא בה כדי להפחית במידה משמעותית מן המסוכנות הנשקפת ממנו נוכח חומרת העבירה המיוחסת לו.

22. החבלה שנגרמה למתלוננת מחזקת את עילת המסוכנות. מאידך, ומבלי להקל ראש בעבירה, המדובר באירוע יחיד, לא מתוכנן, בהנפת יד אחת, על רקע ויכוח וסערת רגשות בין המשיב והמתלוננת.

23. המשיב יליד 1973, והרשעתו האחרונה היא משנת 2003, בגין החזקת סם לצריכה עצמית. אמנם, בשנת 1993 נדון לשמונה שנות מאסר בגין צירוף 6 אישומים חמורים (שוד מזוין, נשיאת נשק, קשירת קשר לפשע), אך מאז חלפו שנים רבות, אין לחובת המשיב מב"דים כלשהם, ונראה שמזה כעשור ומחצה הוא נמנע מלבצע עבירות ומתנהל לכאורה באורח נורמטיבי.

24. נוכח הנסיבות המפורטות לעיל, מצאתי כי ניתן לבחון את הערבים המוצעים באולם בית המשפט, וייתכן כי לא יהיה צורך בהזמנת תסקיר מעצר. אפנה לעניין זה להחלטת כבוד השופט י' עמית בבש"פ 27/15 עלי יונס נ' מדינת ישראל (15/01/15).

תוצאה

25. החלטה סופית תתקבל לאחר שאבחן את חלופת המעצר המוצעת בגין תיק האלימות, אז גם אקבע תנאי ערבות להבטחת התייצבות המשיב לדיונים בעניינו בתיק האחר.

ניתנה היום, כ"ב אלול תשע"ז, 13 ספטמבר 2017, במעמד
הצדדים.